

CURRICULUM VITAE

Subsemnatul, preot EMILIAN CORNIȚESCU, profesor la Facultatea de teologie din București, m-am născut în anul 1941, ianuarie, ziua 3, în comuna Caraula, județul Dolj.

Studiile elementare le-am făcut în comuna Caraula, jud. Dolj, între anii 1948-1955 și Seminarul teologic din Mifleni-Craiova, în perioada 1956-1961.

Între anii 1961-1965, am urmat cursurile Institutului teologic de grad universitar din București și am fost declarat licențiat în teologie, pe baza tezei de licență: *Profeții mesianice în cartea profetului Iezechiel*, elaborată sub îndrumarea P.C.Pr. Pr. Prof. Dr. Vl. Prelipceanu.

Cursurile de doctorat le-am urmat în anii 1965-1968 la Secția Biblică, specialitatea principală Arheologie biblică, Studiul Vechiului Testament și Limba ebraică sub îndrumarea P.C. Pr. Prof. Dr. Mircea Chialda.

În ziua de 31 martie 1972, am susținut examenul oral de admisibilitate, iar în anii 1974-1975 am făcut specializare la Universitatea Ebraică din Ierusalim, care mi-a oferit o bursă de studii.

Aici, am studiat și susținut trei examene în limba ebraică modernă.

La data de 18 dec. 1980, am obținut titlul de doctor în teologie pe baza tezei: **Descoperirile arheologice din Țara Sfântă în ultimii 50 de ani (1920-1970) și raportul lor cu Vechiul Testament**, pe care am publicat-o în revista *Studii Teologice* și în extras, în anul 1982.

După absolvirea cursurilor de doctorat în 1968, luna decembrie, am fost numit ghid la Mănăstirea Plumbuita din București și am funcționat până la data de 22 februarie 1970, când am fost hirotonit diacon de P.S. Patriarh Justinian, pe seama Mănăstirii Antim – paraclis patriarhal.

Din luna iunie 1972, am fost numit la Cancelaria Sf. Sinod, serviciul de învățământ și comunități peste hotare, prestând zilnic opt ore de serviciu și cu îndatorirea de a sluji ca diacon la Mănăstirea Antim în zilele de duminici și sărbători din cursul săptămânii.

De la 1 oct. 1975, am fost numit asistent titular la Secția biblică și mi s-au încredințat seminarii de Noul și Vechiul Testament, precum și predarea limbii ebraice biblice la anul I licență.

În urma vacantării postului de profesor la catedra de Arheologie biblică, Studiul Vechiului Testament și Limba ebraică pe care o suplineam din anul universitar 1983-1984, am dat concurs pentru ocuparea acestui post, pe care m-am titularizat începând cu data de 1 martie 1985. Concursul l-am susținut în luna februarie 1985.

În data de 29 august 1993, am fost hirotonit preot la Catedrala patriarhală, de către P.S. Episcop Roman Ialomițeanul pe seama parohiei Oborul Vechi din București, începând cu data de 1 septembrie 1993.

M-am căsătorit în anul 1969 cu profesoara Iulia Aurelia Popescu și avem doi copii: Cecilia – medic stomatolog cu stagiatura în București și Lucia, student la Facultatea de Teologie din București.

În prezent sunt șeful catedrei de Studii Biblice, filologie clasică și patrimoniu.

Pe lângă activitatea mea didactică, am participat la diferite acțiuni sociale, susținute de radio, televiziune la mass-media.

Precizez că îndrum activitatea științifică și de cercetare a unui număr de 10 doctoranzi de la Secția Biblică.

În anul 1980, cu aprobarea Sf. Sinod nr.14.028 am avut aprobarea ca în timpul liber să fac parte din Comisia pentru inventarierea cărților ebraice existente la comunitățile mozaice din țară.

Din partea Institutului romano catolic de la Regensburg, în anul 1981, am primit bursă de 3 luni pentru studiul limbii germane și a dezvoltării relațiilor ecumenice cu Biserica Ortodoxă.

Am participat la congresul X Internațional de la Viena din anul 1980, apoi cel de-al doilea ținut la Loven, însă pe la jumătatea lui întrucât autoritățile de atunci m-au împiedicat așa cum s-a întâmplat și la al XI-lea congres de Vechiul Testament ținut la Solomonca. Problemele dezbătute au avut pe prim plan partea științifică, lingvistică și mai puțin religios-morală și socială în contemporaneitate. În două rânduri am mai participat în anul 1986 la cel de al XII-lea Congres Internațional de Vechiul Testament ținut la Ierusalim, unde am fost prezent și la Congresul de Arheologie biblică din anul 1990. În anul următor am fost invitat la Congresul Internațional pe teme biblice, ținut la Viena.

În țară am participat la Conferințele teologice interconfesionale, la ziua națională a Israelului.

Am condus și continui să conduc teze de doctorat și proiecte de teză de licență.

Teza de doctorat a fost oferită Eminenței Sale Dr. Moses Rosen care mi-a mulțumit pentru ea ca și Prof. Univ. Dr. Pestoe, de la Universitatea din Cluj-Napoca.

Cu privire la însușirea limbii ebraice moderne în revista Cultul mozaic din 15.XI.1976 am publicat un articol „Șalom Părinte Cornițescu”, semnat de Victor Rusu, ca urmare a traducerii cuvântului Patriarhului Justinian de mulțumire adresat respectatului evreu Ministru al Cultelor din Israel. Patriarhul Justinian a făcut o vizită la Locurile Sfinte – Israel și din suita sa am făcut și eu parte.

Prin adresa nr.13775/1979, sectorul Relațiilor externe Bisericești mi s-au adresat mulțumiri din partea Sfântului Sinod pentru modul în care am reprezentat Biserica Ortodoxă la cea de a II-a Consultație ecumenică dintre teologi ortodocși și reprezentări ai Comitetului evreiesc internațional.

În anul universitar 1977-1978 am avut ca oaspete la ora de Limbă ebraică pe Dl Consul Mardechae Aogar care a oferit o excursie la pentru personalul didactic al Institutului Teologic de grad Universitar din București.

De Țara Sfântă mă leagă nu numai anii pe care i-am petrecut în ea (1974-1975), sau participările la Congresele de specialitate biblică ci și prima întâlnire cu membrii Asociației Culturale de prietenie România (Israel – A.L.P.R.), care m-au determinat să devin membru fondator al acesteia. La trecerea a 10 ani de la întemeierea acesteia mi s-a înmănat și diploma de membru fondator.

La început am fost ales și Vicepreședinte pentru ca la Târgoviște în anul 2002 să fiu ales ca Președinte al A.L.P.R., până în anul 2007. În prezent sunt președinte de onoare al A.L.P.R. și cultiv spiritul de prietenie dintre români și israelieni pe baza Ecumenismului biblic. Am respectat și am susținut toate acțiunile inițiate de Asociație care se orientează foarte bine în adâncirea relațiilor de prietenie și cultură – româno-israeliană. Festivitățile culturale și religioase contribuie foarte mult la dezvoltarea legăturilor interumane și internaționale.

Din bogatul program al A.L.P.R., reținem pe cele de natură religioasă ca Hanuca-Crăciun, sărbătorile pascale sau purim. Aici mai adăugăm și sărbătoarea Ierusalimului care în 2012 a fost Festivalul Ierusalimului la care am ținut referatul despre interferențe ale filologiei biblice cu limba română, material axat și pe legătura limbii ebraice cu limba română, relația care confirmă și bunele raporturi dintre evrei și români.

Contactul spiritual îl certifică partea filologică cu aspect religios. De aceea pe viitor trebuie evaluat vocabularul românesc în lumina teologiei biblice. Un dicționar de spiritualitate română-iudaică se cuvine realizat deoarece cuvintele românești au afinități cu cele biblice.

Variatatea activității mele profesionale se deosebește prin participarea la Simpozionul internațional despre Crez, ținut la Dorna-Arini între 2-3 noiembrie

2010. Evaluarea acestei misiuni didactice reiese și din acordarea de diplome: ALPR – 2000; Liga Tineretului Ortodox la a V-a aniversare; Diplomă jubiliară aferentă ... de ani de învățământ Universitar în Dobrogea, Constanța, martie 2011; Diploma din partea Asociației pentru pace a religiilor din România; Diplomă din partea Parlamentului României din noiembrie 2007; Diplomă a Universității din Pitești, ed. a II-a, București 2006 și 2007; Medalie Jubiliară la 35 de ani de învățământ superior de Universitatea Pitești, în anul 1997; Diplomă de Onoare din partea Universității din Craiova, ALPR, Craiova din iunie 2003; Diplomă de Onoare din partea ALPR, Craiova, la 15 ani de la constituirea Filialei.

Activitatea mea didactică și educativă până în anul 1989 s-a desfășurat exclusiv la Institutul Teologic de Grad Universitar, acum Facultatea de Teologie din București, ea constă din formarea teologică a studenților, viitori slujitori ai Bisericii. De asemenea, eram desemnat de conducerea Facultății ca îndrumător de an.

După 1989 sunt, fără exagerare, unul din „ctoriile” Facultăților de Teologie nou înființate în vederea dezvoltării și întăririi învățământului religios. La aceste Facultăți am fost invitat de ierarhii locului: IPS Calinic pentru Pitești, PS Damaschin pentru Craiova, IPS Vasile pentru Târgoviște și IPS Lucian pentru Constanța. O scurtă perioadă de timp am predat și la Iași, ceea ce era greu de realizat din cauza distanței.

La Pitești și Craiova am predat mai puțini ani deoarece au apărut cadre noi care au preluat obligațiile catedrei de Studiul Vechiului Testament și Limba ebraică. La Târgoviște am făcut naveta cu mașina proprie, așa cum am folosit-o și la celelalte Facultăți de Teologie.

Zelul pentru întărirea și lărgirea învățământului teologic în Biserica Ortodoxă Română a biruit oboseala din cauza deplasărilor la aceste centre de cultură teologică. Sacrificiul nu a fost însă apreciat, deoarece deplasările erau cu risc și obligația

morală de profesor trebuia împlinită pentru a pregăti pe viitorii slujitori ai Sf. Altare și pe cei care vor preda religia în școli.

Eforturile de predare la Facultate tinerilor învățăcei nu au fost sterile ci fructuoase întrucât cei care au absolvit Facultatea de Teologie au devenit preoți devotați Bisericii și profesori de teologie bine documentați și orientați în predarea religiei în școală.

Mulțumirea mea din acest punct de vedere este îndreptățită, trecând peste unele slăbiciuni omenești de a recunoaște contribuția de „ctitor” la funcționarea și nivelul înalt academic teologic care a rodit că din rândul absolvenților s-au ridicat preoți de elită și cadre didactice bine pregătite pentru învățământul preuniversitar și universitar.

Din anul 1004 am ales noua Facultate de Teologie din cadrul Universității „Ovidius” pentru a se liniști spiritele agitate bucureștene și a contribui efectiv la la întărirea învățământului postuniversitar, master și doctorat. Primul doctor în Teologie la Facultatea de Teologie tomitană a fost la Vechiul Testament o călugăriță romano-catolică – Cristina Mareș, în prezent cadru universitar la Institutul romano-catolic din București.

Strădaniile mele pentru bunul mers al învățământului de la licență, masterat și doctorat vor continua și după pensionare. Pentru mine Facultatea de la Tomis este de suflet și nădăjduiesc să fie plină de rod pentru Sfânta Biserică și învățământul teologic. Până acum confirmă așteptărilor și strădaniilor noastre, ceea ce înseamnă că la temelia ei „ctitorii” au pus bazele unui învățământ teologic sănătos și cu deschidere ecumenică.

Am ales Constanța ca să ajut și să contribui la dezvoltarea învățământului teologic pe pământul cel bun al Dobrogei în care a semănat cuvântul Sfintei Evanghelii Sf. Ap. Andrei.

Pr. Prof. Emilian Cornițescu